

Peter Schønning
Advokat (L)

Sagsnr. 114-1

11. april 2013

SAGSØGERS PÅSTANDSDOKUMENT

Retten i Aalborg
sagsnr. BS 7-50/2007 og 7-235/2007

Foreningen af Danske Videogramdistributører
c/o advokat Johan Schlüter
Højbro Plads 10
1200 København K

som mandatar for

Egmont Film A/S
Walt Disney Studios Home Entertainment A/S
Nordisk Film Video A/S
Paramount International A/S
Sandrew Metronome A/S
Scanbox Entertainment A/S
SF Film & Video A/S og
Universal Pictures Denmark ApS
(sagsøger)
(advokat Peter Schønning)

mod

Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg
(sagsøgte)
(selv)

PÅSTANDE

1. Sagsøgte tilpligtes at anerkende at have krænket sagsøgers medlemmers rettigheder ved i strid med ophavsretslovens § 2, jf. § 19, til almenheden at have spredt eksemplarer af filmværker importeret fra lande uden for EØS.
2. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at det af Fogedretten i Aalborg den 19. januar 2007 nedlagte forbud er lovligt gjort og forfulgt.
3. Sagsøgte tilpligtes som vederlag og erstatning til sagsøger at betale 1.181.730 kr., subsidiært et mindre beløb efter rettens skøn, med tillæg af sædvanlig procesrente af 100.000 kr. fra den 5. januar 2006, af 1.000.000 kr. fra den 22. april 2008 og af det samlede beløb fra den 1. juli 2009, til betaling sker.
4. Over for sagsøgtes modpåstand 1: Afvisning, subsidiært frifindelse.
5. Over for sagsøgtes modpåstand 2: Frifindelse.

INDLEDNING

Denne sag drejer sig om, hvorvidt sagsøgte har importeret filmværker på dvd fra lande uden for det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), primært fra USA, med henblik på salg i Danmark og dermed krænket ophavsretten efter ophavsretslovens § 2, jf. § 19. Det følger af § 19, at der kun er fri videresalgret (dvs. konsumtion) af et eksemplar af fx et filmværk, når det pågældende eksemplar med samtykke fra rettighedshaveren er solgt til andre inden for EØS; det er ikke tilfældet for de film, denne sag handler om.

Sagen indledtes oprindeligt med Fogedretten i Aalborgs kendelse om fagedforbud og bevissikring den 29. november 2005. Siden er der truffet en række afgørelser, såvel domme som kendelse på både byrets- og landsrets niveau.

SAGSØGERS RETTIGHEDER

Sagsøgers medlemmer er filmdistributører og har, i kraft af erhvervede enerettigheder, ret til at fremstille og distribuere hovedparten af de spillefilmværker, der i dag forefindes på videogram, herunder på dvd, i Danmark. Distributionen af videogrammerne i detailhandlen forestås i Danmark af sagsøgers medlemmer, hovedsageligt i form af salgs- og udlejningseksemplarer, herunder særlig dvd.

I medfør af aftaler med alle betydende amerikanske producenter (såkaldte "Major Labels", der er medlemmer af Motion Picture Association of America) har sagsøgers medlemmer distributionsrettigheder til stort set alle film, der produceres i USA. Derudover har størstedelen af sagsøgers medlemmer søsterselskaber, f.eks. Nordisk Film, som producerer film i Skandinavien, hvor medlemmerne i medfør af aftaler med disse har distributionsrettighederne til filmene. Der indgås mange forskellige slags aftaler om distribution af film, og i mange tilfælde indgås aftalerne allerede inden filmene produceres. De fleste distributionsaftaler vedrører individuelle filmværker, men der laves også aftaler, der omfatter alle film, der produceres af én bestemt producent.

Som bilag 23 er fremlagt to lister, der viser, hvilke af sagsøgers medlemmer der distribuerede filmværker fra de største filmproducenter i den relevante periode.

Under hovedforhandlingen vil repræsentanter for fire af sagsøgers medlemmer afgive forklaring om markedet for filmdistribution i Danmark.

Mandanten, Foreningen af Danske Videogramdistributører, er en interesseorganisation for filmdistributørerne og repræsenterer bl.a. disse i RettighedsAlliancen (tidligere AntiPiratGruppen). Organisationens vedtægter er fremlagt som bilag 17.

SAGSØGERS ANBRINGENDER AD PÅSTAND 1

Det gøres gældende, at sagsøgte selv har erkendt at have parallelimporteret og solgt film fra lande uden for EØS, som sagsøgers medlemmer har rettighederne til; der henvises til svarskrift af 23. januar 2006 i en sag ved Vestre Landsret (bilag 33), s. 4 midtfor:

"Det bemærkes, at jeg på tidspunktet for forbuddets nedlæggelse havde registreret 63.064 dvd-film fra tredjelande med henblik på at udbyde dem til salg i Danmark. Heraf var der 6895 titler, som også blev udgivet af FDVs medlemmer."

Og lidt længere nede:

"Ja, der er tale om parallelimport [...]"

Sagsøgte erkender således at have foretaget parallelimport, men mener, at det var lovligt, fordi rettighedshaverne ikke eksplicit forbød parallelimporten.

Derudover følger det af det skriftlige bevismateriale i sagen, at sagsøgte har foretaget ulovlig parallelimport.

Under bevissikringsforretningen på forretningsadressen i Aalborg den 29. november 2005 udleverede Hans Kristian Pedersen frivilligt lister over titler på dvd, der var på lager på det pågældende tidspunkt. Som bilag 9 er fremlagt en af disse lister, der indeholder en oversigt over

filmværker i Region 1-format (dvs. film beregnet på det nordamerikanske marked) på lager i sagsøgtes forretning i Aalborg. Det fremgår heraf, at en ikke ubetydelig del af disse titler var titler, hvortil sagsøgers medlemmer har ophavsretten.

Det indsamlede bevismateriale er i sin helhed fremlagt som bilag 24 og 25.

Bilag 24 er lagerlister, der viser udvalgte dele af indholdet af sagsøgtes lagre i henholdsvis Aalborg og København den 29. november 2005. Således fremgår det af rapporten, der blev udfærdiget på baggrund af bevissikringsforretningen den 29. november 2005 på sagsøgtes forretningssted i København, at lagerlisterne viser de film på lager, der er indkøbt i henholdsvis USA (DVD-US), Hong Kong (DVD-3HK) og Korea (DVD-3KO). De udvalgte dele af sagsøgtes lager er således filmværker, der er købt i USA, Hong Kong og Korea. Af listerne fremgår endvidere udsalgspris og evt. nedsat pris. Ved gennemgang af lagerlisterne og sammentælling af film, der er anført under feltet "antal", har sagsøger konstateret, at der på sagsøgtes lager fandtes 5.679 film den 29. november 2005, der var importeret fra lande uden for EØS-samarbejdet.

Bilag 25 er et print fra en cd-rom, der indeholder lister over import og salg af film fra henholdsvis USA og Hong Kong. Af det bevissikrede materiale fremgår listen over DVD film importeret fra USA som en tekst-fil (notepad). For overskuelighedens skyld har sagsøger indsat filen i et excel-regneark.

Af salgslisterne (mapperne "salg_dvd-us" og "salg_dvd-3hk.txt") fremgår oplysninger om filmtype (TYPE), bestillingsnummer (BESTNR), fakturanummer (FAKTURANR), filmtitel (TITEL, TITEL 2) og hvilket af sagsøgtes lagre i henholdsvis København (KBH), Århus (ÅRH), Aalborg (ALB) eller som postordre (POS), filmen er sendt fra. Af oplysningerne i feltet TYPE fremgår, om filmen er importeret fra USA (DVD_US) eller Hong Kong (DVD_3HK). Af fakturanummeret fremgår, hvilken dato filmen er afsendt. Til illustration fremgår det, at et eksemplar af filmen "12 Monkeys" er sendt den 28. januar 2004. Det fremgår af følgende uddrag fra salgslisten ("salg_dvd-us"):

20040128056 MCA20186 12 Monkeys

Bilag 25 viser bl.a. antal eksemplarer af film, som sagsøgte har importeret og solgt i perioden 22. december 2002 til 29. november 2005. I denne periode har Hans Kristian Pedersen solgt 65.536 eksemplarer af film, der er importeret fra USA og 3.630 eksemplarer af film, der er importeret fra Hong Kong, dvs. i alt 69.166 eksemplarer. Eftersom aktiviteterne i Laserdisken ApS blev overdraget til sagsøgte pr. den 1. juli 2004, har sagsøger i forbindelse med optællingen til brug for nærværende sag alene beskæftiget sig med film, der er solgt efter den 30. juni 2004. Det drejer sig om i alt 34.845 film.

For at skære sagen til har sagsøger valgt alene at basere sit vederlags- og erstatningskrav på filmværker, som sagsøger har fremlagt dokumentation for, at sagsøgers medlemmer har distribueret i Danmark. Dette har den konsekvens, at den fremlagte dokumentation og opgørelsen

alene vedrører filmværker, der er udgivet på det danske marked af sagsøgers medlemmer. Dette uanset hvilken version af filmværket det drejer sig om.

Tilskæringen af sagen medfører i realiteten, at sagsøgers medlemmers vederlags- og erstatningskrav, jf. nedenfor ad påstand 3, udelukkende angår sagsøgtets parallelimport.

Som dokumentation for, at filmværkerne omfattes af sagsøgers medlemmers repertoire, er fremlagt som bilag 29 og bilag 30 henholdsvis lister over sagsøgers medlemmers danske dvd-udgivelser af de mest populære filmværker (såkaldte "release-lister", bilag 29) samt en oversigt over filmværker, der er registreret i Dansk Bibliotekscenters database over udgivne filmværker i Danmark i årene 1995-2005 (bilag 30).

Af ovennævnte lister fremgår, hvem af sagsøgers medlemmer der er indehaver af distributionsrettighederne til filmværkerne, og hvornår filmværket er udgivet i Danmark (dvd-premiere).

Ved at sammenholde listerne (bilag 29 og bilag 30) med indholdet af salgslisterne i bilag 25 ("salg_dvd-us" og "salg_dvd-3hk.txt"), har sagsøger foretaget en gennemgang af, hvilke filmværker og antallet af eksemplarer sagsøgte har solgt i perioden 1. juli 2004 til 29. november 2005.

Ud over at film, der ikke faktisk blev distribueret i Danmark, holdes uden for optællingen, indgår filmværker, der er udgivet tidligere end 1995, ikke i optællingen, ligesom der vil være filmværker, som af forskellige grunde ikke er medtaget på listerne, f.eks. fordi der ikke er overensstemmelse med sagsøgtets titelangivelse og filmværkets egentlige titel.

Endvidere er sagsøgtets lagerbeholdning, jf. bilag 24, holdt uden for optællingerne.

På baggrund af gennemgangen har sagsøger udarbejdet to lister, der er fremlagt som bilag 31 ("Salg af filmværker på release-lister") og bilag 32 ("Salg af DBC-registrerede filmværker").

De filmværker, der fremgår af bilag 31, findes alle på release-listen (bilag 29), og for så vidt angår bilag 32 findes de pågældende filmværker på DBC-listerne (bilag 30). For overskuelighedens skyld har sagsøger for sidstnævnte listers vedkommende givet hvert filmværk et nummer (fremgår af bilag 32), som er påført listen (bilag 30).

Sammenlagt indeholder listerne 517 forskellige filmværker, som sagsøgte har solgt 9.739 eksemplarer af i perioden 1. juli 2004 til 29. november 2005. Det er disse film og dette antal eksemplarer, denne sag er reduceret til at handle om.

Det bemærkes, at sagsøgte ikke ses at have bestridt denne opgørelse, der fører frem til et salg på 9.739 filmeksemplarer.

Sagsøger gør gældende, at det kan lægges til grund, at sagsøgte ikke har erhvervet disse eksemplarer inden for EØS.

I Retten i Aalborgs dom af 5. marts 2008 (sag BS 76-5-2181/2005) i den parallelle sag mellem sagsøger og sagsøgtes selskab Laserdisken ApS blev det konkluderet,

- at sagsøgers medlemmer har rettighederne til "en større andel af de film", som fremgår af bevissikringsmaterialet og
- at sagsøgtes selskab havde "krænket sagsøgers medlemmers rettigheder" i form af parallelimport og salg af film.

Dommen er retskraftig. Vestre Landsret afsagde den 8. december 2009 dom om afvisning af appellansens anke. Det gøres gældende, at denne domskonklusion bør tillægges betydning i nærværende sag.

Det gøres på denne baggrund samlet gældende, at sagsøger har dokumenteret, at sagsøgte har krænket sagsøgers medlemmers rettigheder ved i strid med ophavsretslovens § 2, jf. § 19, til almenheden at have spredt eksemplarer af filmværker importeret fra lande uden for EØS.

Hvad angår spørgsmålet om ophavsretslovens fortolkning m.v. har sagsøger disse bemærkninger over for sagsøgtes afvisningspåstand:

Det gøres gældende, at sagsøgers påstand 1 er en sædvanlig anerkendelsespåstand, der har til formål at opnå en klar dom om, at sagsøgte har krænket sagsøgers medlemmers rettigheder, således som det er nærmere præciseret i påstanden. Det må afvises, at der ikke er en konkret og aktuel retstvist om, hvorvidt der er sket en ophavsretskrænkelse; det er det, sagen grundlæggende handler om. Påstand 3 om vederlag og erstatning er en konkret udmøntning af de økonomiske konsekvenser, såfremt sagsøger får medhold i, at der er sket en overtrædelse af ophavsretsloven. Det er en almindelig fremgangsmåde både at have både en anerkendelsespåstand og en erstatningspåstand.

I forbindelse med en sådan retstvist om, hvorvidt sagsøgte har krænket sagsøgers medlemmers ophavsretsrettigheder, spiller fortolkning af ophavsretsloven en indlysende rolle.

Det gøres således endvidere gældende, at sagsøgte ikke kan forhindre sagsøger i at fremkomme med sagsøgers anbringender vedrørende ophavsretslovens fortolkning til støtte for sagsøgers påstand 1. Sagsøgte har ikke frafaldet sine synspunkter og argumenter vedrørende fortolkning af ophavsretsloven. Sagsøger finder det ikke unaturligt, at spørgsmål om ophavsretslovens fortolkning indgår i en sag, hvor sagsøger hævder, at sagsøgte har krænket sagsøgers medlemmers ophavsretsrettigheder.

Det gøres gældende, at det følger af ophavsretsloven, at når der som her gælder en eneret, kræver det en tilladelse (et samtykke) fra rettighedshaveren, hvis en person handler inden for enerettens område; det er altså ikke tilstrækkeligt for at kunne anse en handling for lovlig, at rettighedshaveren blot har undladt at nedlægge et forbud. Dette følger for så vidt angår parallel- og specialimport desuden specifikt af lovens forarbejder og andre udtalelser, herunder Kulturministeriets notat af 29. oktober 2002 til Folketingets Kulturudvalg (bilag 27).

Med henblik på nærmere afklaring af spørgsmålet om samtykke til special- og parallelimport er fremlagt som bilag 34 kulturministerens svar af 18. januar 2007 til folketingsmedlem Per Clausen. Endvidere er fremlagt som bilag 35 hele referatet af ekspertmødet den 13. november 2002 i Folketingets Kulturudvalg, som sagsøgte har fremlagt et kortere uddrag af som bilag N.

Ophavsretslovens § 19 indebærer således ikke en pligt for sagsøgers medlemmer til positivt at forbyde sagsøgte at importere og sælge konkrete film for at kunne håndhæve rettighederne; det er sagsøgte, der selv skal indhente det fornødne samtykke. Sagsøgte må derfor selv afklare rettighedsspørgsmålet, før denne foretager handlinger, der kolliderer med den ophavsretlige beskyttelse af filmene. Diverse udtalelser vedrørende parallelimport på en høring i forbindelse med implementeringen af et EU-direktiv ændrer ikke herpå. Det er sagsøgte, der skal sikre sig at have den fornødne tilladelse til at foretage parallelimport af film, hvortil sagsøgers medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder.

Endvidere er som bilag 28 fremlagt et brev fra sagsøgers advokat til sagsøgte vedrørende den praktiske håndtering af, hvordan sagsøgte kunne opnå tilladelse til specialimport fra sagsøgers medlemmer.

SAGSØGERS ANBRINGENDER AD PÅSTAND 2

Påstanden går ud på stadfæstelse af fogedrettens fogedforbud ved kendelse af 19. januar 2007. Vestre Landsret stadfæstede fogedforbuddet ved kendelse af 8. oktober 2007. Forud for disse afgørelser var der den 29. november 2005 blevet nedlagt fogedforbud, ved Fogedretten i Aalborg, mod Laserdisken ApS; fogedforbuddet blev stadfæstet af Vestre Landsret ved kendelse af 14. september 2006. Da Laserdisken ApS ikke længere eksisterede som virksomhed, blev justificationssagen om fogedforbuddet mod dette selskab hævet.

Sagsøgers fogedforbudsbegæring af 5. oktober 2006 (med underbilag 1-10) er fremlagt som bilag 6. I denne begæring blev det gjort gældende, at Hans Kristian Pedersen personligt var omfattet af fogedforbuddet af 29. november 2005, men for at undgå tvivl blev der indgivet en ny begæring rettet mod Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen.

Det gøres gældende, at fogedforbuddet er nedlagt med rette, eftersom betingelserne i retsplejelovens §§ 642 og 643 er opfyldt.

Hvad angår spørgsmålet om retskrænkelser henvises til bemærkningerne ad påstand 1 ovenfor.

Det er anerkendt i litteratur og retspraksis, at fagedforbud er et vigtigt instrument ved krænkelse af ophavsrettigheder og andre immaterialrettigheder.

Sagsøgtes manglende vilje til at efterkomme det forbud, der blev nedlagt den 29. november 2005, manifesterede sig ved, at sagsøgte ufortrødent fortsatte salget af parallelimporterede dvd-film. På sagsøgers opfordring tog sagsøgte direkte stilling til spørgsmålet om at fortsætte det krænkende salg, da sagsøgte ved brev 2. oktober 2006 meddelte retten (bilag 11), at sagsøgte ikke anså sig bundet af det nedlagte fagedforbud. Tilsvarende blev meddelt i brev fra sagsøgte dateret den 25. september 2006 (underbilag 5 til bilag 6). Følgelig antog sagsøger, at sagsøgte agtede at fortsætte det ulovlige salg af dvd-film.

For god ordens skyld foretog sagsøger derudover et prøve køb den 7. december 2006 af filmen "101 Dalmatians II – Patch's London Adventure" (bilag 13) og påviste derigennem sagsøgtes faktiske fortsatte salg af film i strid med sagsøgers medlemmers rettigheder. Som bilag 14 er fremlagt print af coveret af filmen, modtaget fra sagsøgte i forbindelse med sagsøgers prøve køb.

Sagsøgers medlem Walt Disney Studios Home Entertainment A/S har rettighederne til det pågældende filmværk.

Filmene "101 Dalmatians II – Patch's London Adventure" (på dansk: "101 Dalmatinere II/Kvik på eventyr i London") er produceret af Walt Disney Pictures. Det er sagsøgers medlem Walt Disney Studios Home Entertainment A/S, der har rettighederne til at distribuere filmene i Danmark. Filmene blev udgivet på det danske marked af Walt Disney Studios Home Entertainment A/S (som dengang hed Buena Vista Home Entertainment A/S) den 26. februar 2003. Som bilag 22 er fremlagt et uddrag af Walt Disney Studios Home Entertainment A/S' release-plan for film på dvd og vhs i 2003 samt et print af den pågældende films cover i den danske version.

Sagsøgers medlem havde rettighederne til at distribuere filmværket i Danmark, og det var udgivet på det danske dvd-marked af sagsøgers medlem, da sagsøgte solgte et eksemplar af filmværket i december 2006. Således er det dokumenteret, at sagsøgte handlede i strid med sagsøgers medlems rettigheder ved at importere, udbyde og sælge filmene.

Salget i december 2006 understreger, at det var nødvendigt at nedlægge et fagedforbud over for sagsøgte, jf. retsplejelovens § 642, nr. 2.

SAGSØGERS ANBRINGENDER AD PÅSTAND 3

Sagsøgers medlemmer har krav på vederlag og erstatning som følge af sagsøgtes ulovlige aktiviteter, jf. ophavsretslovens § 83, stk. 1 og 2. Sagsøgers medlemmer har endvidere krav på godtgørelse for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgtes krænkende adfærd har påført

sagsøgers medlemmer, jf. ophavsretslovens § 83, stk. 3, men et krav på dette frafalder for at skære sagen til.

Sagsøger finder, at der er grundlag for at kræve erstatning, herunder at sagsøgte har handlet culpøst, og at tabsbegrænsningspligten ikke kan føre til bortfald eller nedsættelse af erstatningen. Forløbet af høringen i Folketingets Kulturudvalg i 2002 (bilag 35) og indholdet af diverse korrespondance i den mellemliggende periode frem til bevissikrings- og fagedforbudsbegæringen i 2005 ændrer ikke herpå.

Det rimelige vederlag kan i henhold til retspraksis, bl.a. Vestre Landsrets dom i U 2005.60, passende fastsættes til 70 kr. pr. solgt film. Ud fra en gennemsnitsbetragtning svarer dette beløb til det dækningsbidrag, sagsøgers medlemmers ville have opnået, såfremt sagsøgte lovligt havde købt filmene af sagsøgers medlemmer. Det mistede vederlag er for de danske filmdistributører det samme ved ulovlig parallelimport som ved piratkopiering.

Sagsøgers medlemmers vederlagskrav kan herefter opgøres som følger, idet der henvises til bemærkningerne ovenfor ad påstand 1 vedrørende det relevante antal filmeksemplarer (som er udtryk for en reduktion af det krav, der ville kunne fremsættes, af hensyn til at skære sagen til):

9.739 solgte filmeksemplarer x 70 kr. = 681.730 kr.

Sagsøgers medlemmer har desuden krav på erstatning.

Det er ikke muligt at dokumentere det konkrete tab, som sagsøgers medlemmer har lidt, hvorfor dette må fastsættes skønsmæssigt af retten ud fra en helhedsvurdering af alle relevante elementer. Højesteret har i U 2011.1736 afvist at udmåle erstatning i ophavsretssager til et beløb, der beregnes i forhold til vederlagets størrelse. I stedet må erstatningen fastsættes skønsmæssigt på anden måde.

En væsentlig del af de film, sagsøgte har importeret og solgt, er film, der på salgstidspunktet endnu ikke var udkommet på det danske dvd-marked. Til illustration heraf kan nævnes filmene

- The Aviator, Nordisk Film (bilag 29, releaseoversigt nr. 262), dvd-premiere den 1. august 2005 (sagsøgte har solgt 68 eksemplarer i perioden 18. maj til 22. juli 2005)
- Batman Begins, Warner Bros. Entertainment (bilag 29, releaseoversigt nr. 272), dvd-premiere den 22. november 2005 (sagsøgte har solgt 36 eksemplarer i perioden 10. oktober til den 12. november 2005)
- The Pacifier, Buena Vista Studios Home Entertainment (bilag 29, releaseoversigt nr. 272), dvd-premiere den 2. november 2005 (sagsøgte har solgt 43 eksemplarer i perioden 20. juni til 29. juli 2005)
- Starsky and Hutch, Buena Vista Studios Home Entertainment (bilag 29, releaseoversigt nr. 223), dvd-premiere den 29. september 2004 (sagsøgte har solgt 32 eksemplarer i perioden 20. juli til 11. september 2004).

Salget af pre-release film påfører sagsøgers medlemmer en væsentlig forøget markedsforstyrrelse, herunder tab af goodwill m.v. Det er åbenbart, at efterspørgslen hos sagsøgers medlemmer falder markant, når sagsøgte sælger titler, der endnu ikke officielt er udgivet på det danske marked. Det såkaldte "vindue" på dengang ca. 6 måneder fra en film har haft biografpremiere til dvd-premierer, er en foranstaltning, der er med til at skabe nyhedsværdi og dermed optimere indtjeningen hos sagsøgers medlemmer. Gennem sagsøgtes salg af pre-releasefilm mættes markedet til skade for sagsøgers medlemmer.

I relation til opgørelse af sagsøgers erstatningskrav er det således en skærpende omstændighed, at sagsøgte har solgt et stort antal pre-releasefilm, som sagsøgers medlemmer har rettighederne til at udgive og distribuere på det danske marked.

Aftalerne om distribution er oftest gensidige på den måde, at det aftales mellem producenten og distributøren, hvilke formater der må distribueres, hvordan og hvor filmen skal markedsføres, hvilke skuespillere der skal anvendes osv. Dette sker for at styrke producentens og filmens brand og image. Der stilles strenge krav til markedsføringen af film og til de tilhørende distributionssystemer.

Desuden er der differentiering i prisen, der betyder, at de nye populærtitler sælges til fuld pris i de første 6-12 måneder efter dvd-premierer, hvorefter de sælges til reduceret pris.

Ved fastsættelse af erstatningskravet skal der på denne baggrund tages hensyn til, at der er en væsentlig risiko for, at sagsøgtes salg af film skader, forstyrrer og snylter på sagsøgers medlemmers markedsføring af filmene.

Ved erstatningsfastsættelsen skal der derudover tages hensyn til, at sagsøgte har opnået en uberettiget fortjeneste ved salg af sagsøgers medlemmers film, og at denne fortjeneste har et væsentligt omfang. En rettighedskrænkers uberettigede fortjeneste er et element, der kan tillægges vægt i forbindelse med erstatningsfastsættelse ved ophavsretskrænkelser. Dette følger af ophavsretslovens § 83, stk. 2. I vurderingen af fortjenesten indgår sagsøgtes snylteri på sagsøgers medlemmers markedsføring af de enkelte film.

Det fremgår af bilag 23, at sagsøgte har udbudt de pågældende film til salg for priser på mellem 99 og 899 kr. afhængig af, om der er tale om nye titler, antal eksemplarer osv. Sagsøgtes uberettigede fortjeneste kan som minimum og ud fra en gennemsnitsbetragtning fastsættes til et beløb, der svarer til sagsøgers medlemmers dækningsbidrag, dvs. 70 kr. pr. film. I relation til sagsøgtes salg af ikke-udgivne film udgør sagsøgers medlemmers tab og sagsøgtes uberettigede fortjeneste imidlertid et væsentligt højere beløb.

Dertil kommer tab, der relaterer sig til sagsøgers løbende kontrolomkostninger, dvs. omkostninger forbundet med at konstatere, om en krænkelse har fundet sted, herunder prøve køb. Det skal

tages i betragtning, at salget af film i strid med sagsøgers medlemmers rettigheder har stået på over en længere periode.

Således kan det utvivlsomt lægges til grund, at sagsøgtes salg af film har forårsaget betydelige økonomiske tab for sagsøgers medlemmer.

Skønsmæssigt fastsætter sagsøger erstatningskravet til 500.000 kr.

Konsekvenserne af sagsøgtes salg og omfanget af den økonomiske skade, som sagsøgers medlemmer har lidt ved sagsøgtes udbud og salg af film, vil blive yderligere belyst ved forklaringer under hovedforhandlingen i sagen.

Kravet i påstand 3 er på denne baggrund opgjort således:

Vederlag:	681.730 kr.
Erstatning:	<u>500.000 kr.</u>
I alt:	1.181.730 kr.

Herudover kræver sagsøger sædvanlige procesrenter. I påstand 2 er kravet på renter opgjort i forhold til, hvornår de enkelte beløb i erstatning og vederlag er fremsat:

- 100.000 kr. i stævningen af 5. januar 2007
- 1.000.000 kr. i replikken af 22. april 2008
- 1.363.460 kr. i supplerende processkrift I af 1. juli 2009 (hvilket beløb efterfølgende er reduceret til 1.181.730 kr.).

SAGSØGERS ANBRINGENDER AD PÅSTAND 4

Til støtte for sagsøgers principale afvisningspåstand over for sagsøgtes selvstændige modpåstand 1 gøres det gældende, at Vestre Landsret allerede i kendelse af 8. oktober 2007 i en retskraftig afgørelse har taget stilling til disse spørgsmål. Landsretten konkluderede, at betingelserne for foretagelse af bevissikring over for sagsøgte (Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen) var opfyldt. Retten i Aalborg har desuden ved dom af 5. marts 2008 konkluderet, at bevissikringen over for Laserdisken ApS var lovlig; forud for dette var Vestre Landsret nået frem til samme konklusion i kendelse af 14. september 2006.

Som konsekvens heraf kan det bevissikrede regnskabsmateriale, dvs. bilag 24 og 25, bruges i nærværende retssag, ligesom det ikke kan komme på tale at skulle tilbagelevere disse dokumenter

til sagsøgte. Dette spørgsmål har endvidere været genstand for en ny omgang afgørelser fra domstolene, først Retten i Aalborgs kendelse af 27. juni 2011, dernæst Vestre Landsrets kendelse af 28. juli 2011, hvor sagsøgtes kæremål afvises.

Vestre Landsret har i en kendelse af 24. august 2010 (sag V.L. B-1499-10) slået fast, at der ikke i retsplejelovens regler om bevissikring er et krav om, at der skal nedlægges en selvstændig påstand om stadfæstelse af bevissikringen. Det er således tilstrækkeligt, at der inden fristen anlægges en retssag om de pågældende krænkelser, jf. retsplejelovens § 653 c, stk. 1, hvilket skete med stævningen af 5. januar 2007.

Til støtte for den subsidiære frifindelsespåstand over for den selvstændige modpåstand 1 gøres det gældende,

- at bevissikringen den 29. november 2005 ikke var ulovlig, og
- at regnskabsmaterialet i bilag 24 og 25 dermed ikke er fremskaffet ulovligt og således kan anvendes i nærværende sag og ikke skal tilbageleveres til sagsøgte.

SAGSØGERS ANBRINGENDER AD PÅSTAND 5

Sagsøger gør gældende, at der ikke er grundlag for et erstatningskrav mod sagsøger.

Under fogedforretningen den 29. november 2005 skete der ikke "beslaglæggelse" af filmene i medfør af ophavsretslovens § 84 eller andre bestemmelser. Det er muligt, at dette udtryk fejlagtigt er anvendt i forbindelse med sagen, men faktum er,

- at det fremgår af fogedrettens kendelse, at parterne indgik aftale om, at filmene "fjernes fra rekvisiti hylder, således at de ikke forhandles, men dog opbevares hos rekvisitus" og
- at Vestre Landsret i sin kendelse af 14. september 2006 afviser, at der er truffet bestemmelse om beslaglæggelse, hvorfor landsretten ikke vil tage stilling til, om filmene kan returneres til leverandørerne.

Der henvises til brev af 20. november 2009 fra adv. Lars Segato til Retten i Aalborg (bilag 36).

Sagsøger afviser at have påtaget sig den økonomiske risiko for håndteringen af de film, der var omfattet af fogedforbuddet.

Der er sagsøgtes eget ansvar, at sagsøgte ikke har returneret filmene eller søgt at afklare det juridiske grundlag for en sådan returnering. Ved brev af 13. oktober 2010 (bilag 37) anmodede Retten i Aalborg sagsøgte om, at denne afhentede filmene.

Det bemærkes, at sagsøgte den 29. juli 2009 anlagde sag mod Domstolsstyrelsen, bl.a. med en påstand – påstand 530 – om, at Domstolsstyrelsen skulle betale erstatning til dækning af værditab vedrørende de film, der omfattedes af fagedforbuddet den 29. november 2005.

Sagsøger gør gældende, at et erstatningskrav mod sagsøger under alle omstændigheder er bortfaldet som følge af forældelse og/eller passivitet.

Såfremt retten alligevel måtte finde, at sagsøger skal betale erstatning til sagsøgte, gøres det gældende, at størrelsen af sagsøgtes erstatningskrav er udokumenteret, og at erstatningen skal sættes til et lavere beløb end krævet.

BEVISFØRELSE

Der vil under hovedforhandlingen blive afgivet partsforklaringer af følgende (sagsøger har reduceret omfanget af partsforklaringer i forhold til tidligere tilkendegivelser):

- Salgs- og marketingdirektør Thomas Schultz, SF Film & Video A/S
- Salgsdirektør Jan Klarskov, Walt Disney Studios Home Entertainment A/S

Sagsøger påberåber sig følgende bilag:

Bilag 6: Sagsøgers fagedforbudsrekvisition af 5. oktober 2006 (med underbilag 1-10)

Bilag 9: Lagerliste fra sagsøgtes forretningssted i Aalborg udvisende film i Region 1-format pr. 29. november 2005

Bilag 11: Sagsøgtes brev til Retten i Aalborg af 2. oktober 2006

Bilag 13: Faktura af 8. december 2006 vedr. køb af "101 Dalmatians II – Patch's London Adventure"

Bilag 14: Print af coveret til "101 Dalmatians II – Patch's London Adventure"

Bilag 17: Vedtægter for Foreningen af Danske Videogramdistributører

Bilag 22: Uddrag af releaseplan for Walt Disney Studios Home Entertainment A/S samt print af cover fra "101 Dalmatinere II/Kvik på eventyr i London"

- Bilag 23: Oversigter over, hvilke af sagsøgers medlemmer der distribuerede filmværker fra de største filmproducenter i perioden 2004-2006
- Bilag 24: Lagerlister udvisende indholdet af sagsøgtets lager af film importeret fra USA, Hong Kong eller Korea på bevissikringstidspunktet den 29. november 2005
- Bilag 25: Print fra cd-rom indeholdende en kopi af det hos sagsøgte den 29. november 2005 elektronisk indsamlede bevismateriale
- Bilag 27: Kulturministeriets notat vedrørende ophavsretslovens § 19, dateret 29. oktober 2002
- Bilag 28: Brev fra sagsøgers advokat Torben Steffensen til sagsøgte af den 11. februar 2004
- Bilag 29: Release-lister udarbejdet af sagsøgers brancheforening
- Bilag 30: DBC-lister, der viser, hvilke filmværker der er registreret i Dansk Bibliotekscenters database over filmværker, der er anmeldt til pligtaflevering i perioden 1995-2005
- Bilag 31: En af sagsøger udarbejdet liste over sagsøgtets salg af filmværker, der findes på release-listerne ("Salg af filmværker på release-lister")
- Bilag 32: En af sagsøger udarbejdet liste over sagsøgtets salg af filmværker, der findes på DBC-listerne ("Salg af DBC-registrerede filmværker")
- Bilag 33: Laserdisken ApS' svarskrift af den 23. januar 2006 i en sag mellem Laserdisken ApS og sagsøger
- Bilag 34 Kulturministerens svar af 18. januar 2007 til folketingsmedlem Per Clausen
- Bilag 35 Referat af ekspertmøde den 13. november 2002 i Folketingets Kulturudvalg
- Bilag 36 Brev af 20. november 2009 fra adv. Lars Segato til Retten i Aalborg
- Bilag 37 Brev af 13. oktober 2010 fra Retten i Aalborg til Laserdisken

Domme og kendelser, der er fremlagt som bilag, indgår ikke i ovenstående bilagsoversigt, men vil blive gengivet i ekstrakten eller materialesamlingen i det omfang, afgørelserne har relevans for sagen.

PROCESSUELLE MEDDELELSER OG PROCESSUELLE FORHOLD

Processuelle meddelelser i forbindelse med denne sag kan fremsendes til:

Advokat Peter Schønning
Larsbjørnsstræde 3
1454 København K

OMKOSTNINGER

Sagsøger er momsregistreret.

Sagsøgers indbetalte retsafgift og berammelsesafgift af det påståede beløb udgør 28.680 kr. Herudover har sagsøger haft udgifter til kopiering af ekstrakter m.v.; denne udgift vil blive oplyst i forbindelse med hovedforhandlingen. Sagsomkostningerne skal også tage højde for de forudgående faged- og bevissikringssager og til udarbejdelse af et omfattende dokumentationsmateriale. Ved fastsættelse af sagsomkostninger bør retten tage hensyn til det store antal formalitetssager, sagsøgte har iværksat i forbindelse med sagen.

København, den 11. april 2013

Peter Schønning